

JAKUB

FARNÍ ZPRAVODAJ

Římskokatolická farnost děkanství Železný Brod

ČEVENEC, SRPEN



ČÍSLO 7,8

Ročník 2022



EDITORIAL

Milí farníci,

jsou to již více než 3 měsíce, co k nám přijeli utečenci z Charkova a Iziumu. Zpočátku jsem nevěděl, jak to všechno bude fungovat. Bylo to pro mne všechno nové. Nebyl jsem dostatečně připravený. Teď mohu říci, že Boží prozřetelnost všechno řídila a já jsem vděčný, že je u nás máme. Možná je na první pohled vidět jen něco. Skutečnost je mnohdy jiná, než si myslíme, když vidíme pouze jednotlivé okamžiky života. Já jsem s nimi v kontaktu denně. Na začátku jsem našel práci pro dva z nich, důchodce, skoro sedmdesátníky, a jsem vděčný Kalouskovým z Detesku a Halamovým z Diké, že je přijali do pracovního poměru. Mladý Vitalii pracoval již dříve a pracuje i nadále v Antolinu. Dvě mladé ženy, učitelka a manažerka, si našly samy práci v Ontexu a pracují u pásu na směny. Jedna důchodkyně se vzorně stará o zahradu a dvě další ženy v důchodu se starají o kuchyň a chod domácnosti. Dvě děti chodí do školy a také do ZUŠ, za což jsem vděčný Evě Lédlové, že je přijala, a paní Nataše al Radi, že je učí hrát na piano a ještě panu učiteli, který je učí hře na kytaru.

Jsou soběstační, nepotřebují finanční pomoc, ale pochopitelně některé věci, jako brambory, cibuli a pohanku od nás rádi přijali. Na oplátku pro mne dvakrát udělali velikou hostinu, a také pomáhají, mezi jinými pracemi, v generálním úklidu fary.

K životu patří také nemoci, které také přišly, a bylo nutné navštěvovat lékaře, jak v Brodě, tak i v turnovské nemocnici. Jsem vděčný paní doktorce Procházkové a Vedralové. Úřady zvládli sami, ale musel jsem ještě jednou s pomocí Andrého Jakubičky zajistit smlouvu o bydlení, díky které může farnost získat nemalé finanční prostředky na provoz. Proto vás nevyzývám o poskytnutí financí.

Díky těm, kteří bydlí na faře, přijelo dalších deset osob, jejich příbuzných (čtyři ženy a šest dětí), a jsou ubytováni nad drogerií u Tomeškových, za což jsem jim vděčný.

Velmi se jim stýská po domově, ale v současné situaci není možné se tam vrátit. Jejich domy jsou poškozené a stále ohrožené bombardováním. Nikdo z nás neví, jak dlouho to všechno potrvá. Pro nikoho to není běžná situace, pro ně, ani pro nás, ale věřím, že nám skrze to chce Bůh něco říci. A co? Na to si odpovězme každý za sebe. Nezapomínejme na modlitbu za sebe navzájem, jak nás k tomu vybízí náš Pán Ježíš Kristus.

Přeji dobré prožití léta a prázdninového času a moc se těším na farní oslavy sv. Jakuba v co největším počtu vás všech, a to 24. 7. 2022 od 11:00 hodin. Prosím také o pomoc v přípravě této slavnosti, zvláště ministranty, a také při přípravě občerstvení, které bude po mši svaté.

P. Jan

CESTY VÍRY



PATRON NAŠEHO KOSTELA

- SVATÝ JAKUB STARŠÍ /VĚTŠÍ/

Jakub, Janův bratr a syn Zebedeův je jedním ze dvanácti apoštolů, které Ježíš vyvolil, aby byli s ním a aby je zapojil do svého poslání. Je třeba jej odlišit od dalšího Jakuba, syna Alfeova, též apoštola, jehož Marek označuje za „Mladšího“. Nesmíme jej zaměňovat ani s Jakubem, „bratrem Páně“, jedním z vůdců křesťanské církevní obce v Jeruzalémě a autorem stejnojmenného novozákonního listu.

O Jakobovi, synu Zebedeovu, poprvé evangelista vypráví, když se zmiňuje o tom, jak jej Ježíš k sobě povolal spolu s jeho bratrem Janem, právě když spravovali rybářské sítě. Pravděpodobně byl členem rybářské skupiny, kterou tvořili bratři Jakub a Jan, jejich dva přátelé a spolupracovníci Šimon a Ondřej a patrně několik jejich zaměstnanců. Je možné, že byl stejně jako jeho bratr ovlivněn kázáním Jana Křtitele, pokud ovšem je Jan totožný s učedníkem, o němž se hovoří v Jan 1,35-40. Jeho matkou byla snad Salome, jedna z žen, které následovaly Ježíše, byly svědky jeho smrti, a kterým anděl u hrobu oznámil Ježíšovo vzkříšení. Z výše řečeného je zřejmé, že se jednalo o rodinu, jež do hloubky žila svou vírou v příchod království, která byla typická pro tehdejší judaismus.

Markovo vyprávění o Jakobově povolání představuje rozhodující setkání mezi Ježíšem a syny Zebedeovými několika velmi výstižnými výrazy: „(Ježíš) uviděl Zebedeova (syna) Jakuba a jeho bratra Jana, jak na lodi spravují sítě a hned je povolal. Zanechali svého otce Zebedea s pomocníky na lodi a odešli za ním.“ Setkání s Ježíšem znamenalo pro Jakuba příchod něčeho nového, co si nárokovalo celou jeho existenci, jak je patrné z naprosté a radikální

odpovědi, kterou dává Ježíši spolu se svým bratrem. Pro Jakuba započala doba následování, jež se ještě zintenzivnilo, když je Ježíš povolal mezi svých dvanáct apoštolů. Stal se tak jádrem křesťanské komunity a pojítkem mezi Ježíšovou historickou osobou a vzkříšeným Ježíšem.

Když Marek hovoří o ustavení skupiny dvanácti apoštolů, uvádí jejich seznam a píše, že Ježíš dal bratrům Jakobovi a Janovi zvláštní jméno *Boanerges* – „synové hromu“. Tato přezdívka, s níž se v evangeliích již nesetkáváme, by nám mohla něco říci o ohnivě a prudké povaze obou bratrů. Lukáš vypráví významnou epizodu o tom, jak oba bratři, když v jedné samařské vesnici lidé Ježíši odmítli poskytnout pohostinství, žádali Ježíše, aby seslal oheň z nebe, aby je zahubil. To vyvolalo Ježíšovu výtku proti jejich přemrštěnosti. Jejich žádost však neukazuje jen na jejich unáhlenou povahu, ale i na jejich horlivost a nasazení pro království. Jejich horlivost se však projevila v jejich sebeobětování, a nikoli v zabíjení protivníků.

Další evangelijní epizoda, v níž hrají oba bratři hlavní roli, je jejich žádost, aby mohli sedět jeden po Ježíšově pravici a druhý po jeho levici, až bude jejich Pán uznán za krále Izraele. Zatímco evangelista Marek hovoří o tom, že žádost vyšla přímo od obou bratrů, Matouš upřesňuje, že za ně hovořila jejich ctižádostivá matka. Ta se Ježíši klaněla a prosila jej: „Poruč, aby tito moji synové zasedli jeden po tvé pravici a druhý po tvé levici v tvém království.“

V žádosti obou bratrů můžeme spatřit namyšlenost a lidskou pýchu. Ježíš však neodsuzuje jejich touhu být velkými, nýbrž připomíná, že toho dosáhnou tehdy, až bude platit: „můžete pít kalich, který já piji, nebo dát se ponořit v křest, ve který já budu ponořen.“ Musí tedy být ochotni darovat vlastní život do služby bratrům a v případě nutnosti jej i položit v oběť. Když se jich Ježíš zeptal na jejich ochotu toto podstoupit, oba odpověděli velmi nadšeně a Ježíš jejich odpověď přijal. Jakub bude první z dvanácti apoštolů, kdo dosvědčí svou víru a lásku k Ježíši vlastní krví. To byl důvod, proč jim Ježíš řekl, že budou pít z jeho kalicha, ale žádost, aby seděli jeden po jeho pravici a druhý po jeho levici, nemůže být vyslyšen, poněvadž Ježíšův trůn, jenž měli na mysli, je ve skutečnosti velmi odlišný: je jím kříž! A místa po pravici a po levici jsou již rezervována jiným, těm, kdo budou popraveni spolu s ním. „Kalich, který já piji, pít budete, a v křest, ve který já budu ponořen, ponoření budete. Ale posadit po mé pravici nebo levici není má věc, nýbrž je pro ty, kterým je to připraveno.“ Žádost Zebedeových synů vyprovokovala také podrážděnou reakci ostatních učedníků, kteří se cítili jejich ambicemi podvedeni. A tak si Ježíš zavolal všech dvanáct k sobě a připomněl jim, co je podstatné, totiž že „vždyť ani Syn člověka nepřišel, aby si nechal sloužit, ale aby sloužil a dal svůj život jako výkupné za všechny“.

Jakub je zmíněn ještě zvlášť, ne jako součást skupiny dvanácti apoštolů, ve všech významných evangelních epizodách: při vzkříšení Jairovy dcery, při Proměnění a při Ježíšově modlitbě v Getsemanské zahradě. V prvních dvou příbězích je Jakub spolu se svým bratrem Janem a Petrem svědkem Ježíšovy moci povolát ze smrti a dát život, ale především jsou svědky slávy, jež proměňuje jeho lidství a zjevuje jeho božské synovství. Jakub je tak spolu s dalšími dvěma učedníky uveden do Kristova hlubokého tajemství, do tajemství pravé totožnosti jejich mistra, kterému zasvětil svůj život.

V Getsemanské zahradě se naopak setkal s tajemstvím Kristova utrpení a s něčím, co se zdá být opakem zjevení na hoře Tábor a událostí v Jairově domě. Bohužel ani Jakub, stejně jako Jan a Petr, nebyl s to pojmout tajemství Kristova utrpení a spolu s dalšími učedníky usnul. Ukázal tak, jak těžké je následovat a zůstat věrný tomu, kdo kráčí jako nejopovrženější ze všech na smrt.

Bolestná výtku, kterou Ježíš adresuje Petrovi, se týká i Jakuba: „Potom se vrátil k učedníkům a našel je, jak spí. Řekl Petrovi: To jste nemohli ani jednu hodinu se mnou bdít? Bděte a modlete se, abyste nepřišli do pokušení. Duch je sice ochotný, ale tělo je slabé.“ Jakubovo selhání bylo stejně jako selhání dalších dvou učedníků překonáno jen iniciativou Ježíše, jenž je znovu vyzývá k následování: „Jděte a povězte jeho učedníkům i Petrovi: Jde před vámi do Galileje, tam ho uvidíte, jak vám řekl.“

Jakub se spolu s dalšími deseti apoštoly setkal se vzkříšeným Kristem, obdržel dar Ducha svatého při letnicích a stál při zrodu církve. Byl povolán, aby toto své nové následování stvrdil krví, když Herodes Agrippa začal pronásledovat první křesťanskou obec. Lukáš vypráví: „V té době král Herodes začal zle zakročovat proti některým členům církevní obce. Janova bratra Jakuba dal popravít mečem.“ Jakubovo umučení se pro apoštola stalo naplněním toho, co předpověděl Ježíš o pití kalicha a o přijetí křtu. Jelikož nepadlo ani slovo o nějakém procesu proti Jakobovi, musíme se domnívat, že se jednalo o svévolný zásah tetrarchy, jenž se chtěl zviditelnit jako pronásledovatel křesťanů. Datum Jakobovy smrti není jisté, došlo k ní pravděpodobně mezi lety 42 a 44 po Kristu.

Biblické údaje neříkají nic o případné Jakobově cestě do Španělska, ačkoli tradice nejistého původu z počátku středověku o ní hovoří. Další španělská tradice z 9. století praví, že se Jakubovo tělo nachází v Galilicijském městě Compostela. Podle této tradice byl v roce 813 po Kr. poustevník Pelayo přilákán divným světlem ve tvaru hvězdy k hoře Libredon, kde se nacházela stará opevnění. Biskup Teodomír se o tento jev začal zajímat a objevil, že se

na tom místě nachází hrob se třemi těly, z nichž jedno bylo s'ato. Nad hrobem bylo napsáno: „Zde leží Jakub, syn Zebedeův a Salome“.

Legenda vypráví, že svatý Jakub se ve snu zjevil Karlu Velikému a odhalil mu místo, kde se nachází jeho hrob. Císař se vydal na pouť do Compostely, aby se očistil od svých hříchů, a založil zde první kostel zasvěcený svatému Jakubovi. Tak zahájil období „cesty svatého Jakuba“.

Tuto tradici můžeme vysvětlit různými způsoby. Jednou z možností je to, že byly relikvie apoštola Jakuba, které byly dříve uchovávány ve městě Merida, do Galicie přeneseny kvůli arabské invazi. Zde se pak patrně vyvinula hluboká úcta, která postupem času přitahovala stále více poutníků. Kvůli nim bylo vybudováno příslušné zázemí a zvláště pak proslulá katedrála v Santiagu de Compostela.

Z knihy Svatí na každý den – Karmelitánské nakladatelství

Od svatého Jakuba se tedy můžeme naučit mnoha věcem: pohotovosti přijmout povolání Pána, i když požaduje, abychom opustili loď svých lidských jistot - nadšení následovat ho po cestách, které on vytyčí za hranice jakékoliv naší domýšlivosti, ochotě vydávat mu svědectví s odvahou, je-li nutné až k nejvyšší oběti života. Tak se Jakub Větší staví před nás jako výmluvný příklad velkodušného přilnutí ke Kristu. On, který chtěl sedět se svým bratrem po boku Mistra v jeho království, byl první, který s ním sdílel mučednickou smrt.

Benedikt XVI.: <https://www.radiovaticana.cz/clanek.php?id=6099>

PASTORACE

TROJICE ODVAHY



„Své příbuzné nejlépe poznáš až tenkrát, když s nimi společně dědiš.“

Kolik pravdy je v této lidové moudrosti, poznal už možná leckdo z vás, když jste projednávali pozůstalost po rodičích, kteří nezanechali poslední vůli – testament.

Napsat závčas pořádný testament a předejít tak sporům a hádkám v rodině, to je důležitá věc. To je korunování zralého života. Dobrou závěť člověk sám sebe přežívá.

Proč o tom testamentu dnes mluvím?

Kniha, z které si tu čítáváme evangelium, se také jmenuje latinsky testament, nový testament. Nová, věčně nová závěť našeho Pána Ježíše.

A co nám Pán ve své závěti odkazuje?

Říká to svatý Pavel: odkazuje nám podobu Svaté Trojice, trojí odvahu: odvahu k životu, odvahu k lásce, odvahu ke snášení utrpení.

První stránka obrazu Boží Trojice v nás je odvaha k životu.

Odvaha k životu, který nám dal Stvořitel.

Co je krásnějšího, než člověk, který si chutě žije svůj život! Jorg Zink, známý vychovatel mládeže, píše v jedné své knížce: „Je důležité, abys byl šťasten. Šťastný člověk je krásnější, vlídnější, úspěšnější. Vychází z něj pohoda a moudrost, protože je smířený sám se sebou a se svým osudem. Je velmi důležité, abychom byli šťastní.“

Všichni potřebujeme odvahu k životu. Kolik bezradnosti, kolik depresí a pesimismu je kolem nás. Všichni potřebujeme přesvědčení, že se vyplatí žít. Že se vyplatí věřit v Boha. Že se vyplatí riskovat. Nedá se žít bez této základní důvěry: Můj Stvořitel mi dal život, mám právo si jej pěkně a radostně prožít i v prostředí všelijak bolavém.

Odvahu přijmout svůj život takový, jaký je, odvaha žít radostně ty dobré stránky a možnosti, které i můj život poskytuje – to je vlastně projev důvěry v Boha Stvořitele. Projev důvěry, že nám všem, i každému jednotlivci, otcovsky Stvořitel připravil takový život, který stojí za to, aby byl žit.

Druhá strana Trojiční podoby křesťana je odvaha k lásce.

Odvaha k lásce, jak ji učil Boží Syn Ježíš.

Co je krásnějšího, než člověk, který někoho miluje, který miluje přes riziko, že ten druhý ho může opustit, odmítnout, zradit. Je k tomu potřeba odvahy.

My stojíme spíš o to, aby někdo miloval nás. Když člověk ví, že ho někdo miluje, změní ho to. Má najednou elán, sílu, troufá si hory přenášet.

Jeden psychoterapeut shrnul své životní zkušenosti s pacienty takto: Snad všechny lidské duševní problémy se točí vlastně pořád kolem jedné věci: Člověk běhá kolem dokola a křičí: Tak už mě proboha milujte! Pokouší se všemi možnými způsoby někoho přimět, aby ho miloval. – Tak to dělá nemocný. Zdravý to dělá naopak: Hledá někoho, koho by mohl milovat on.

Poslechněte zoufalý křik takto nemocného člověka, bolavého touhou být opečováván, být milován:

Chtěl jsem matku, a dostal jsem kojeneckou lahev.

Chtěl jsem rodiče, a dostal jsem hračku.

Chtěl jsem rozmlouvat, a dostal jsem knihu.

Chtěl jsem pracovat, a dostal jsem melouch.

Chtěl jsem lásku, a dostal jsem kariéru.

Chtěl jsem štěstí, a dostal jsem peníze.

Chtěl jsem žít ...

Chtěl jsem ... - moc toho chce dítě dnešní doby, a nechápe, že jediná cesta k dokonalosti, je začít sám dávat.

Teprv až se tento nemocný, který stále žebral u druhých o lásku, vyléčí, a naučí se sám mít rád druhé, teprve pak zjistí, že i sám je milován – že dosáhl toho, oč dřív marně usiloval.

Všichni potřebujeme tuto odvahu, abychom vyšli se svou láskou druhým vstříc. Abychom riskli, že se zklameme, abychom se předem úzkostlivě neptali, jestli naše láska bude opětována, jestli naše dobrá vůle nebude zneužita.

Naše odvaha k lásce – odvaha mít rád lidi kolem sebe, to je sama podstata toho, co se nazývá následování Ježíše. Cesta k člověku s všechápající a všeodpouštějící láskou, kterou v druhém probouzí.

A třetí podobou Svaté Trojice v nás je odvaha k utrpení.

Odvaha k utrpení v síle Ducha Svatého.

Co je obdivuhodnějšího, než mít odvahu unést utrpení.

Když není samozřejmostí mít odvahu k životu, když není samozřejmostí mít odvahu k lásce, teprve není samozřejmostí mít odvahu k nesení životních utrpení. To je dar Ducha Svatého, dar moudrosti, rozumu, rady a síly, dar zbožnosti a umění bohabojného spolehnutí na Boží prozřetelnou péči o své stvoření. Tato křesťanova odvaha unést utrpení, to není naivita, která nevidí zlo. To není zbrklá lehkovážnost. Tato odvaha žít i bolavé chvíle je pravý projev působení Ducha Svatého v člověku.

V tom je bída života lidí, kteří ztratili víru v Boha:

Chtějí žít, ale nemají k životu odvahu.

Chtějí být milováni, ale nemají odvahu sami milovat jiné.

Chtějí být štěstí, ale nemají odvahu přestat nemoci a utrpení.

A v tom je jádro samotného poselství Ježíšova evangelia:

Přijmout jeho životní styl, žít si tak, jak to dělal On.

Pak můžeme i my volat s Pavlem:

Všechno mohu v tom, který mne posiluje.

Pak můžeme mluvit podobně, jak mluvil sv. Pavel:

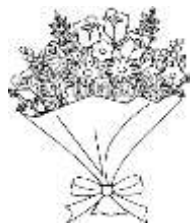
„Chlubím se svými souženými, protože soužení plodí vytrvalost. Vytrvalost plodí naději. A tato naděje nás nezklame, protože Boží láska je nám vlita do srdce skrze Ducha Svatého, který nám byl dán.“

Nebo jinak vyjádřeno Augustinem:

„Jsem v Bohu – co může být silnějšího? – Bůh je ve mě, co může být krásnějšího?“

/Z knihy Cestou do Emauz od L. Simajchla/

PŘEJEME



V ČERVENCI OSLAVÍ SVÁ ŽIVOTNÍ JUBILEA:

Kateřina Losová
Slávek Šilhán
Pavel Halama
Věra Hušková
Jan Žilík
Markéta Zelínková
Antonín Pospíšil
Lucie Pastorková
David Pešek
Toník Maryško

Katarina Lakatošová
Hana Dubská
Libuše Matoušová
Tereza Maliková
Věra Prokopová
Česlav Pospíšil
Vladimír Pecháček
Zdislava Pešatová
Hana Hašková

V SRPNU OSLAVÍ SVÁ ŽIVOTNÍ JUBILEA:

Roman Hubáček
Pavel Halama
Oskar Maryška
Jana Losová
Krustyna Martínková
Rita Ivanovová
Michal Malik
Věra Hlubůčková
Michal Bernard

Cyril Jakubička
Eliška Hoření
Vladimír
Hlubůček
Irena Tomšová
Antonín Maryško
Anna Šimůnková
Anežka Plívová



22. 8. vzpomeneme nedožitě 90. narozeniny paní Hany Fišerové.

Všem jim za farnost přejeme stálou Boží ochranu a mnoho lásky.

FÓRUM



POZDRAV OD PANÍ RITY IVANOVOVÉ

Milá paní Petružálková,
snažím se napsat alespoň pár slov. Předem zdravím z upřímného srdce Vás i celou rodinu i všechny známé a zvláště pana faráře. Každý svátek jsem v duchu s Vámi.

Zvláště děkuji za zpravodaj a časopisy.
Moc Vás všechny zdravím.

Rita

OHLÉDNUTÍ



NÁŠ PRVNÍ ZÁJEZD

...začínal v České Kamenici, kam odešel bozkovský pan farář Josef. Vysoký pán s dlouhými vlasy sepnutými za týlem. Připravil pro nás mši svatou v poutní kapli Narození Panny Marie. Je to nádherná pozdně barokní kaple s rokokovou a klasicistní výzdobou. Byl k ní přistaven čtyřboký ambit se čtyřmi věžemi. V kapli nejsou varhany, celý obřad měl krásné duchovní propojení zakončené pravoslavným sborovým zpěvem ukrajinských účastníků zájezdu. V okolí kaple rostou vysoké keře právě rozkvetlých bílých a do modra laděných rhododendronů.

Potom jsme se vydali do kostela sv. Jakuba Staršího, který patří do bezmála čtyřiceti objektů v České Kamenici prohlášených za kulturní památku. Je to pozdně gotický chrám ze 14. století, trojlodní s úžasným stropním žebrovím. Jeho věž kdysi stála osamoceně a sloužila jako městská hláska i s příbytkem hlásného. V 17. století se věž stala součástí kostela. V kryptě pod kostelem je uloženo osm kovových rakví s ostatky rodu Vartenberků. Kostel je propojen s nedalekým zámekem nadzemní chodbou, kde je stálá expozice. Pan farář nás provázel svojí farou, což bylo děkanství.

Po rozloučení jsme jeli k pravoslavné kapli a příbytku pana faráře, kde opět zazněl krásný pravoslavný zpěv. Pan farář byl hospodář, pěstoval ovečky a vyráběl sýr, který jsme si zakoupili a opravdu měl výbornou chuť i konzistenci. Odtud jsme odjeli do Modlivého dolu. Je to údolí do kopce, kde nahore je ve skále mariánská kaple. Po modlitbě a kousku usebrání jsme se vraceli k autobusu a naplnění vši tou krásou a duchovními prožitky jsme se vraceli domů.

NÁŠ DRUHÝ ZÁJEZD

...dojeli jsme do Klášterce nad Orlicí, kde je barokový kostel s nádherným interiérem, s kopíí čenstochovské Madony, italská dar – obraz též s mariánskou tematikou a mnoho vzácných obrazů. Kostel byl zasvěcený sv. Anně, která má krásný boční oltář. Okolo kostela je hřbitov s bohatou květinovou výzdobou. A hlavně jsme se byli poklonit u hrobu Aničky Bohuslavy Tomanové, kde jsme prosili o její požehnání. Dožila se padesáti let a trpěla stigmaty, které byly svědky doložené a modlili jsme se za její blahorečení.

Z Klášterce jsme vyjeli do Neratova. Je to torzo barokního kostela, zůstaly jen obvodové zdi. Celá ta kostelní tragedie začala výstřelem ruským vojákem na střechu kostela, která začala hořet. Postupně se celý strop zřítil do vnitřku kostela. Mobilniář byl uschován buď u jiných kostelů, nebo byl dodán do depozitářů muzeí. Časem kostel chátral, až se objevil statečný a vzdělaný pan farář, který založil vesničku s postiženými dětmi a dal překrýt kostel skleněnou střechou. My jsme ji viděli jen zvenčí, uvnitř byl kostel plný lešení, skleněná střecha byla v opravě. V celém prostoru vynikal velký kříž s ukřížovaným Kristem, v apsidě trůnila baroková zlatá Panna Maria stojící na měsíčku. Konají se zde bohoslužby s kompletním inventářem. Pan farář nám velmi zajímavě vyprávěl historii kostela, jeho zničení a znovu vzkříšení. Z jeho řeči vyplynulo, že je to pán velice moudrý a vzdělaný a plně oddaný Bohu. Za naše rodiny jsme zapálili svíčku a odjeli Orlickými horami do Opočna. Někteří se procházeli po zámeckém parku, jiní šli na náměstí obdivovat krásné domy a někteří skončili na zmrzlině. Zámek byl v restituci vrácen rodině továrníka Bartoně. A potom nastala cesta domů.

P.S.: Chcete vědět, jak nejlíp chutná bílý ovčí sýr?

Nakrájíme ho na plátky nebo kostky, posolíme a posypeme mletou sladkou paprikou. K tomu dobré pivko a je to hotová nirvána!!!

Hezké počtení Vám přeje

H. G.

Výsledky Kvízu o sv. Jakubovi:

1.a); 2.c); 3.c); 4.a); 5.c); 6.a); 7.b).

ÚMYSLY APOŠTOLÁTU MODLITBY



Denní modlitba Apoštolátu a její úmysly

Nebeský Otče kladu před tebe celý dnešní den a ve spojení s tvým Synem, který ve mši svaté neustále zpřítomňuje svou oběť za záchranu světa, ti v něm nabízím své modlitby, práce, utrpení i radosti.

Duch Svatý, který vedl Ježíše, ať je i mým průvodcem a dává mi sílu svědčit o tvé lásce. Spolu s Pannou Marií, Matkou našeho Pána a Matkou církve, to všechno přináším jako svou nepatrnou oběť zvláště na úmysly Svatého otce a našich biskupů...

Svatý Františku Xaverský, oroduj za nás!
Svatá Terezie Od Dítěte Ježíše, oroduj za nás!

ČERVENEC

Úmysl papeže: Za starší lidi

Modleme se za starší lidi, kteří představují kořeny a paměť lidu, aby jejich zkušenosti a moudrost pomáhaly nejmladším dívat se do budoucnosti s nadějí a odpovědností.

Národní úmysl: Za české předsednictví Evropské unie

Modleme se, aby české předsednictví Evropské unie přispělo k jednotě mezi zeměmi našeho kontinentu a k obnově křesťanských hodnot.

SRPEN

Úmysl papeže: Za malé a střední podnikatele

Modleme se, aby malí a střední podnikatelé, vážně zasaženi hospodářskou a sociální krizí, našli prostředky nezbytné k pokračování svého podnikání ve službách okolí, ve kterém žijí.

Národní úmysl: Za lidi na dovolených

Modleme se za všechny, kteří se vydávají na cesty za poznáním a rekreací, aby Boha našli v kráse přírody i vznešenosti umění.

Najděme si každý den chvíli a zamysleme se v modlitbě nad daným veršem z Písma svatého

Můj synu, přijmeš-li moje slova a mé příkazy u sebe schováš, tvoje ucho dá pozor na moudrost, tvoje srdce se otevře k poznání. Budeš-li volat po vědě a toužit po poznání, budeš-li ho hledat jako stříbro, jako za poklady po něm slídit, pak pochopíš bázeň před Hospodinem a najdeš poznání Boha.

Vždyť Hospodin dává moudrost, z jeho úst vychází poznání a pravda. Štěstí uchovává pro poctivého, je štítem těch, kdo chodí bez úhony, brání stezky svých spravedlivých, střeží cestu svých přátel. Tu pochopíš spravedlnost a právo, poctivost a každou cestu k dobru. / **Př 2, 1 – 9**/

ČERVENEC

1.7.	Nepřišel jsem pozvat spravedlivé, ale hříšníky.
2.7.	Ano, jeho spása je blízko těm, kdo se ho bojí
3.7.	Bůh bud‘ veleben, že neodmítl mou prosbu, že mi neodňal svou lásku.
4.7.	Oči všech s nadějí vzhlížejí k tobě a ty jim v pravý čas dáváš pokrm.
5.7.	Poklad (víry) máme v nádobě hliněné. To proto, aby se ta nesmírná moc připisovala Bohu, a ne nám.
6.7.	Dotazujte se na vůli Hospodinovu a jeho moc, jeho tvář hledejte ustavičně.
7.7.	Když vstoupíte do domu, řekněte: ‚Pokoj vám.‘
8.7.	Hle, já vás posílám jako ovce mezi vlky; buďte tedy obezřetní jako hadi a bezelstní jako holubice.
9.7.	Žák není nad učitele ani sluha nad svého pána.
10.7.	„Mistře, co mám dělat, abych dostal věčný život?“
11.7.	Zdržuj svůj jazyk od zlého, své rty od falešných slov. Chraň se zlého a čiň dobré, hledej pokoj a usiluj o něj!
12.7.	Každý, kdo se ke mně přizná před lidmi, k tomu se i já přiznám před svým Otcem v nebi.
13.7.	Hleďte, jak je Hospodin dobrý, blaze člověku, který se k němu utíká.
14.7.	Veźměte na sebe mé jho a učte se ode mne, neboť jsem tichý a pokorného srdce: a naleznete odpočinutí svým duším.
15.7.	Kdybyste věděli, co znamená ‚milosrdenství chci, a ne obět‘, neodsuzovali byste nevinné.
16.7.	Miluj Pána, svého Boha, celým svým srdcem, celou svou duší, celou svou silou i celou svou myslí, a svého bližního jako sám sebe.

17.7.	Každý, kdo opustil domy nebo bratry nebo sestry nebo otce nebo matku nebo děti nebo pole kvůli mně, dostane stokrát víc a za podíl bude mít život věčný.“
18.7.	Marto, Marto! Děláš si starosti a znepokojuješ se pro mnoho věcí.
19.7.	Bůh chtěl oznámit, jaké bohatství božské slávy je pro pohany v tomto tajemném rozhodnutí, že Kristus je ve vás, naděje na věčnou spásu.
20.7.	Neboť kdo činí vůli mého Otce v nebesích, to je můj bratr, má sestra i matka.
21.7.	Chraň se zlého a čiň dobré, hledej pokoj a usiluj o něj!
22.7.	Jak vzácný skvost je tvé milosrdenství, Bože! Lidé se utíkají do stínu tvých křídel.
23.7.	Bože, ty jsi můj Bůh, snažně tě hledám, má duše po tobě žízní, prahne po tobě mé tělo,
24.7.	Tento život v těle žiji ve víře v Božího Syna, protože on mě miloval a za mě se obětoval.
25.7.	Proste, a dostanete; hledejte, a naleznete; tlučte, a otevře se vám.
26.7.	Syn člověka pošle své anděly, ti vyberou z jeho království každé pohoršení a každého, kdo se dopouští nepravostí.
27.7.	Vysvobod' mě od mých nepřátel, můj Bože, buď mi hradem proti útočníkům.
28.7.	Nedoufejte v knížata, v člověka, u něhož záchrany není.
29.7.	A odpusť nám naše hříchy, neboť i my odpouštíme každému, kdo se provinuje proti nám.
30.7.	Velebte se mnou Hospodina, - oslavujme spolu jeho jméno!
31.7.	Jak ochránce se utábořil Hospodinův anděl – kolem těch, kdo Hospodina ctí, a vysvobodil je.

SRPEN

1.8.	Vzhlédl k nebi, vzdal díky, lámal chleby a dával učedníkům a učedníci zástupům.
2.8.	Řekl jim: „Vzchopte se, já jsem to, nebojte se!“
3.8.	Ale ona přistoupila, klaněla se mu a řekla: „Pane, pomoz mi!“
4.8.	Řekne jim: „A za koho mě pokládáte vy?“
5.8.	Kdo chce jít za mnou, <i>zapři sám sebe</i> , nes každého dne svůj kříž a následuj mne.
6.8.	Viděl jsem, že byly postaveny trůny a stařec velikého věku usedl.

7.8.	Víra je obsahem toho, v co doufáme, je přesvědčením o věcech, které nevidíme.
8.8.	Byla mu dána moc, sláva a království, a sloužily mu všechny národy, kmeny i jazyky,
9.8.	Kdo mnoho dostal, od toho se mnoho očekává, a komu se mnoho svěřilo, od toho se bude víc žádat.
10.8.	Kdo mně slouží, dojde cti od Otce.
11.8.	Pane, kolikrát mám odpustit svému bratru, když proti mně zhřeší? Snad až sedmkrát?
12.8.	A proto co Bůh spojil, člověk nerozlučuj
13.8.	Nechte děti a nebraňte jim jít ke mně; neboť takovým patří království nebeské.“
14.8.	Pevně jsem doufal v Hospodina, on se ke mně sklonil a vyslyšel mé volání.
15.8.	„Duše má velebí Pána a můj duch jásá v Bohu, mém spasiteli...“
16.8.	Znovu vám říkám, snáze projde velbloud uchem jehly než bohatý do Božího království.
17.8.	Služebník, který zná vůli svého pána, a přece nic podle jeho vůle nepřipraví a nezařídí, dostane mnoho ran.
18.8.	Já jsem jen chudák a ubožák, ale Pán se o mě stará.
19.8.	Hospodinovo oko bdí nad těmi, kdo se ho bojí, nad těmi, kdo doufají v jeho milost,
20.8.	Kdo se povyšuje, bude ponížen, a kdo se ponižuje, bude povýšen.
21.8.	Pán totiž trestá toho, koho má rád, a šlehá každého, koho uznává za svého syna.‘
22.8.	Usilujte o to, abyste vešli těsnými dveřmi!
23.8.	Nechť Pán povzbudí vaše srdce a dá vám sílu ke každému dobrému činu i slovu.
24.8.	Anděl ke mně promluvil: „Pojď, ukážu ti nevěstu, choť Beránkovu!“
25.8.	Bděte tedy, protože nevíte, v který den váš Pán přijde.
26.8.	Protože svět svou moudrostí nepoznal Boha v jeho moudrém díle, zalíbilo se Bohu spasit ty, kdo věří, bláznovskou zvěstí.
27.8.	Mějte bedra připásaná a vaše lampy ať hoří, abyste se podobali lidem, kteří čekají na svého pána,
28.8.	Neboť každý, kdo se povyšuje, bude ponížen, a kdo se ponižuje, bude povýšen.“
29.8.	K tobě se utíkám, Hospodine, - nechť nejsem zahanben navěky!

30.8.	Jaké je to slovo, že v moci a síle přikazuje nečistým duchům a oni vyjdou!“
31.8.	At' spočine na nás, Hospodine, tvé milosrdenství, jak doufáme v tebe.

KVÍZ – Co víš o sv. Jakobovi Starším?

1.
 - a) Sv. Jakub měl bratra Jana evangelistu a oba, jakmile byli Ježíšem povoláni za apoštoly, ihned nechali všeho a následovali jej
 - b) Sv. Jakub měl bratra Ondřeje a byli to rybáři
 - c) Sv. Jakub měl bratra Ondřeje a oba byli Ježíšem povoláni za apoštoly
2.
 - a) Bratři Jakub a Jan Alfeovi byli prudké povahy, a proto byli Ježíšem nazváni „synové hromu“
 - b) Bratři Jakub a Jan Zebedeovi byli mírné povahy
 - c) Bratři Jakub a Jan Zebedeovi byli prudké povahy, a proto byli Ježíšem nazváni „synové hromu“
3.
 - a) S apoštolem Petrem chtěli sedět po Ježíšově pravici a levici v jeho království
 - b) Nechtěl nikdy sedět vedle Ježíšova trůnu v jeho království
 - c) S bratrem Janem chtěli sedět po Ježíšově pravici a levici v jeho království
4.
 - a) Spolu s apoštoly Petrem a bratrem Janem byl u Ježíšova vzkříšení Jairovy dcery, Proměnění na hoře Tábor a začátku utrpení v Getsemanské zahradě
 - b) Spolu s apoštoly Petrem a bratrem Janem byl u Ježíšova vzkříšení Lazara, Proměnění na hoře Tábor a při Ježíšově smrtelném zápasu v Getsemanské (Olivové) zahradě
 - c) Spolu s apoštoly Petrem a bratrem Janem byl u Ježíšova vzkříšení Jairovy dcery, Proměnění na hoře Tábor a Ukřižování
5.
 - a) Sv. Jakub, nazývaný bratrem Páně, při Letnicích obdržel dar Ducha Svatého a napsal potom novozákonní „List sv. Jakuba“
 - b) Sv. Jakub v Jeruzalémě při Letnicích obdržel dar Ducha Svatého a napsal potom novozákonní „List sv. Jakuba“



- c) Sv. Jakub Starší (Větší) v Jeruzalémě při Letnicích obdržel dar Ducha Svatého, ale nenapsal novozákonní „List sv. Jakuba“
6. a) Sv. Jakub zemřel mučednickou smrtí jako první z apoštolů, a to nejpozději r. 44, popraven stětím mečem, bez soudního procesu – na přímý příkaz krále Heroda Agrippy (vnuka Heroda Velikého)
- b) Sv. Jakub zemřel přirozenou smrtí stejně jako jeho bratr Jan
- c) Sv. Jakub byl odsouzen na smrt a byl popraven stětím mečem
7. a) Atributem sv. Jakuba je poutnický plášť, mušle a ovečka
- b) Atributem sv. Jakuba je poutnická hůl, svitek evangelia, meč, mušle, klobouk
- c) Atributem sv. Jakuba je meč a jablko

Správné odpovědi najdete před rubrikou Úmysly Apoštolátu modlitby

FARNÍ KALENDÁŘ



ČERVENEC

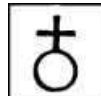
2. 7. /sobota/	16:00	Poutní mše sv. ke sv. Prokopu v Zásadě
4. 7. /pondělí/		P. Jan do soboty 9. 7. v Polsku
5. 7. /úterý/	18:00	Slavnost sv. Cyrila a Metoděje Mše sv. v Žel. Brodč, slouží P. Kryštof
6. 7. /středa/		Mše sv. nebude
7. 7. /čtvrtek /	8:00 16:00	Mše sv. za nová kněžská povolání – v Žel. Brodč – slouží P. Kryštof Mše sv. v Držkově-slouží P. Kryštof
8. 7. /pátek/		Nebude mše svatá
9. 7. /sobota/		Mše sv. podle pravidelného pořadu

14. 7. /čtvrtek/	16:00	Mše sv. za ochranu lidského života od početí do přirozené smrti – v Držkově
24. 7. /neděle/	11:00	Svatojakubská poutní mše sv. v Žel. Brodě, slouží P. Štěpán Smolen z Jablonce nad Nisou, po mši sv. farní setkání na farní zahradě Nebude ranní mše sv. v Ž. Brodě ani v Loučkách

SRPEN

4. 8. /čtvrtek/	8:00	Mše sv. za nová kněžská povolání – v Žel. Brodě
10. 8. /středa/	18:00	Svátek sv. Vavřince Mše sv. na Malé Skále, nebude mše sv. v Žel. Brodě
11. 8. /čtvrtek/	16:00	Mše sv. na ochranu lidského života od početí do přirozené smrti – v Držkově
15. 8. /pondělí/	18:00	Slavnost Nanebevzetí Panny Marie Mše sv. v Horské Kamenici u sochy Panny Marie Bozkovské
21. 8. /neděle/	6:30 10:00 16:00 18:00	Pout' do Bozkova Sraz pěších poutníků na Malém náměstí v Ž. B. Mše sv. v Bozkově Nebude ranní mše sv. v Žel. Brodě ani v 11 hod. v Loučkách Mše sv. na Krásné Mše sv. v Žel. Brodě
27. 8. /sobota/	16:00	Poutní mše sv. ke sv. Bartoloměji v Držkově
1. 9. /čtvrtek/	8:00	Mše sv. za nová kněžská povolání – v Žel. Brodě

PRAVIDELNOSTI



Pravidelný pořad bohoslužeb

Železný Brod	kostel sv. Jakuba	úterý 18:00
		středa 18:00
		čtvrtek 8:00
		pátek 18:00
		neděle 8:30
Bzí	kostel Nejsvětější Trojice	sobota 18:00
Držkov	kostel sv. Bartoloměje	čtvrtek 16:00
Krásná	kostel sv. Josefa	neděle 16:00
Loučky	kostel sv. Antonína	neděle 11:00
Zásada	kaple sv. Prokopa	sobota 16:00

Své příspěvky či připomínky můžete předávat P. Janovi nebo Lence Pešatové nebo také posílat v elektronické podobě na adresu:

fz.jakub@seznam.cz,

a to vždy do předposlední neděle v měsíci.

Redakce si vyhrazuje právo krátit či upravovat příspěvky.

Zpravodaj pro svoji vnitřní potřebu vydává

ŘK farnost Děkanství Železný Brod.

Římskokatolická farnost Děkanství Železný Brod

Fr. Balatky 132, 468 22 Železný Brod, tel: **603 555 570**,

P. Jan Jucha MS: **731 479 031**

čísla účtů v GE Money Bank:

Železný Brod: 500601574/0600

Bzí: 216475312/0600

Krásná: 216489925/0600

Držkov: 216490109/0600

Loučky: 216490336/0600

e-mail: farnost.zelezny.brod@dltm.cz, janjucha@email.cz

Spravujeme též farnosti: Bzí, Držkov, Loučky, Krásná

Misionáři Matky Boží z La Salette: P. Jan Jucha MS

Více o nás a o naší farnosti: www.farnostzeleznybrod.cz